

Sygn. akt **IV Ka 1209/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2016r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Władysława Motak

Protokolant: st. sekr. sądowy Daria Kozłowska

przy udziale Prokuratora Prok. Okr. Damian Kordykiewicza

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2016r.

sprawy **G. S.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Goleniowie

z dnia 26 stycznia 2016r. sygn. II K 500/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze i wymierza mu 100 (sto) złotych opłaty za to postępowanie.

SSO Władysława Motak

Sygn. akt IV Ka 1209/16

.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Goleniowie wyrokiem z dnia 26 stycznia 2016r. warunkowo umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego G. S. o czyn z art.178a§1 kk na okres próby 2 lat.

(wyrok karta 175 akt).

Rozstrzygnięcie Sądu I instancji zaskarżył na korzyść oskarżonego jego obrońca.

Zarzucając wyrokowi:

- obrazę prawa materialnego tj. art.26§1 kk,
- naruszenie przepisów prawa procesowego mające wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj.ar.7 kpk, art.410 kpk,
- błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę zaskarżonego orzeczenia

(apelacja karta 200 – 205 akt).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego nie jest zasadna.

Wbrew wywodom autora apelacji Sąd Rejonowy orzekając w niniejszej sprawie nie dopuścił się obrazy prawa procesowego w stopniu mającym wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Lektura akt sprawy, pisemnych motywów wyroku wskazuje, że Sąd orzekający nie tylko poddał ocenie wszystkie ujawnione na rozprawie okoliczności, ale też, zgodnie z dyspozycją art.7 kpk dowody te ocenił.

Słusznie Sąd odmówił wiarygodności tej części wypowiedzi oskarżonego w której stwierdził, iż był zmuszony do prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości z powodu stanu zdrowia dziecka, któremu musiał udzielić niezwłocznie pomocy. W konsekwencji zasadnie nie dał wiary tym dowodom, które zostały naprowadzone na potwierdzenie przedstawionej przez oskarżonego wersji. Sąd dokonując takiej oceny przedstawił w pisemnych motywach orzeczenia (karta 194) wnikliwą i przekonującą argumentację przemawiającą za takim stanowiskiem. Sąd odwoławczy w całej rozciągłości zaprezentowane argumenty podziela nie dopatrując się w nich nielogicznych, czy też, pozbawionych podstaw wywodów. Skarżący mimo że torpeduje przedstawioną pierwszoinstancyjną ocenę zebranego materiału dowodowego, a przede wszystkim nie daje wiary wyjaśnieniom oskarżonego, nie wskazuje żadnych przekonujących okoliczności które by podważałyby prawidłowość stanowiska Sądu. Tak więc, zdaniem Sądu odwoławczego, w toku postępowania pierwszoinstancyjnego nie doszło do naruszenia wskazanych przez obrońcę przepisów prawa procesowego których naruszenie miało wpływ na treść wyroku.

Skoro natomiast, Sąd Rejonowy poczynił ustalenia na dowodach którym zasadnie, zdaniem Sądu II instancji, dał wiary to tym samym brak jest podstaw do formułowania zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych będących postawą rozstrzygnięcia.

O trafności wskazanego zarzutu można mówić jedynie wówczas, gdy Sąd meriti czyni ustalenia na dowodach którym nie dał wiary, na dowodach nieistniejących w sprawie, lub gdy z dostępnych mu dowodów wysnuwa nielogiczne wnioski. W omawianej sprawie żadna z przywołanych okoliczności mogąca być podstawą zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych nie wystąpiła i na takie okoliczności nie wskazuje również skarżący.

Natomiast, kolejny zarzut obrazy prawa materialnego, ogólnie rzecz ujmując jest zasadny jedynie w przypadku, gdy przy prawidłowo ustalonym stanie faktycznym Sąd orzekający dokonuje błędnej oceny prawnej lub też, mimo nakazu nie stosuje określonej normy prawnej prawa materialnego.

W danej sprawie Sąd prawidłowo ustalił, że stan zdrowia dziecka nie był powodem dla którego oskarżony prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości. A zatem, nie ma podstaw do twierdzenia, jak to czyni autor apelacji, że Sąd mimo obowiązku nie zastosował przepisu art.26§1 kk określającego okoliczność wyłączającą odpowiedzialność karną - stan wyższej konieczności. Tym samym podstaw do stwierdzenia że Sąd dopuścił się obrazy prawa materialnego.

Reasumując, Sąd odwoławczy po przeprowadzeniu kontroli instancyjnej zaskarżonego wyroku podzielił w całej rozciągłości stanowisko Sądu Rejonowego co do sprawstwa i winy oskarżonego na gruncie zarzucanego mu czynu i tym samym wywiezionej apelacji nie uwzględnił. W konsekwencji na podstawie art.437§1 kpk zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Orzeczenie o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze oparto o przepis art.636§1 kpk.

SSO Władysława Motak